

A magyar sors.

A magyar sors bus öszén, a beláthatatlan nagy és apró magyar tragédiák során járva, még a sok fájdalomtól elfáult szíveket is megárazta egy hír, mely csak néhány szó formájában ugyan, de borzongató huhogással járta be városunkat az elmúlt napokban.

Arról szólt a kis híreske, hogy valahol nem messze ide hozzánk meghalt egy kis gyermek. Egy szegény gyermek, egy ártatlan bimbója a magyar jövőnek...

Meghalt egy kis gyermek. Nincs ebben semmi különös. Csak abban van valami megrázó, hogy ez a kis gyermek a hír szerint a hivatalos megállapítás szerint éhhalálban halt meg...

Egy új fajta halál! Mintha nem volna már így is elég ajtaja a halálnak, amelyeken át ki-kinyitja kezét felénk, hogy megtizedelje az úgy is megerőtlenedett magyar sokakat...

Nem tudom, igaz-e a hír. De nem akarom lehetetlennek tartani. Nem tudom, miért hisz oly sok és oly nagy közöttünk a nyomor, a szegénység, a nincstelenség, az inség, hogy inkább az a csodálatos, hogy eddig még mindig megvagyunk, hogy el tudtuk hárítani házaink felől a végpusztulás sötét madarait...

Most ne kutassuk, mi az oka ennek az ily mélységekbe vezető sorsunk szerencsétlenségének. Hiszen az ezzel foglalkozunk, úgy oly sok mindent találunk ok gyanánt, s oly sokat nem akarunk annak elfogadni, hogy az efelett való perlekedés csak súlyosbítja helyzetünket.

Már pedig ha valamikor úgy most nem erre van szükségünk. Hanem a segítségre!

Ezt pedig csak önmagunkban találjuk meg. Mibennünk magunkban, ha még oly elrongyolódottak, kifosztottak vagyunk is, ha ez az is-

tenverte, átkos magyar szó, megcsontkitottság, még oly nehéz sulyal is nehezdi reánk. S ha ezt még oly nehezé is teszi az az ösenberi vonás, amit önzésnek nevezünk, s ami soha sem hagyja el az embert, még az ily történelmi időkben is!

A segítség csak mibőlölünk fakadhat. Magunkból...

Ennek a kis gyermeknek a halála juttatott eszembe valamit, amit különben rég feledésbe ment, s amit talán nem is tanultak meg sokan annak idején, amikor a könyvekből való tanulásnak volt az ideje életünkben.

Az öskeresztények életét. Ebből is azt a felfogást, amely hosszú időn át uralkodott nálunk, amely szerint a szegényeket a gyülekezet szegényeinek a seregét a gyülekezet egyetlen kincsének tekintették...

A szegények a gyülekezet kincsei...

Milyen idegenül hangzik ez a mi modern nyelvünkön! A mi modern fülünkbe, amely ha a kincsre gondolt, lstenem, de másképp jut eszébe, mint a nyomorgó, nyomorult, szánnandó népség...

Most pedig azt állítom, hogy van még valami ebből a kereszténységből közöttünk is.

Sőt nemcsak a templomok oldalai körül, hanem a mi mindennapi életünkben is.

Ha van ebből, úgy keressük meg a „kincseinket”. Akiket ez a mai élet kidobott, sötétarcu gonosz szelleme kiűzött nem a boldogság paradicsomából, hanem a tisztességes, munkás megélhetés békés otthonából, hogy martalékai legyenek a sorvadásnak, a tépelődésnek, a gondnak, az éhségnek!

Iltt van az ősz. A maga ezer és ezerarcu félelmével a közelgő tél miatt. Amely ha nem is mindenki, de oly sokakat a rettegés bélyeibe ver a legsötétebb képek elé állít.

Intézményesen ezen a problémán nem lehet segíteni. Ennek a reményétől is megfoszt bennünket kilátástalan nemzetközi helyzetünk.

Hanem mi magunk.

Akire nem sujtott le végzetes erővel a balsors, ne örvendezzék csak ezen, hanem ne feledkezzék meg azoknak a szomorú sorsáról, akik nem tudják mit ad a holnap nekik és családjuknak.

Ne feledkezzünk meg róluk, de sőt mi keressük fel a mi „kincseinket” és ne csak azokon segítsünk, akik kinyitják kezüket felénk, hanem sokkal inkább azokon, kik szé-

gyenlik ezt tenni. Akik inkább éhen halnak, akik inkább az éhhalálnak teszik ki ártatlan gyermeküket is, és a nagy mindenség legkésőbb könnyeit is képesek inkább elsimni, mint koldulni, vagy még mást, az utolsót megtenni.

Mi magunk segítségünk egymáson... Igen ám, de miből? — Hisz örülhetünk, ha a mindennapi asztalunkra kerül! Ha másból nem hát abból! Fogadjuk el jelszónak, hogy inkább egy falattal kevesebb a szánkban, mint egy örömmel több elenségeink szívében, kik kaján meglepődéssel néznek át a rabhatórokon, látva, hogy kegyetlen munkájuknak, miként érlelődik a gyümölcse. A Halál, a nemzethalál számára.

Az a gyermek, az a kis gyermek belesír a magyar éjszakába, s itt álmodván álmait ami közelünkben, belesikolt a mi lelkünkbe is, s ha már semmink sincs is, de lehetetlen, hogy a kereszténységünk sem lenne meg, hogy az sem maradt volna meg, s úgy kér, nem magának, nem a saját számára, hanem azok részére, akik utban vannak arrafelé, amerre őt ragadta végzte, a magyar sors. Amelynek örömpoharát még nem ürítettük fenéig...

Dr. Cs.

A terhek csökkentése.

Bud János pénzügyminiszter kaposvári beszéde, amelyet gróf Hoyos Miksa beszámolóján mondott el, nagyjában felfelelt mindazokat a dolgokat, amelyek most a pénzügyi kormányt foglalkoztatják. Ez a beszéd arról ad számot, hogy a kormányt, de elsősorban a pénzügyminisztert határozott tervek vezetik s ez a tervszerűség mentes minden kapkodástól s bizonytalanságtól. Ezt igazolja a minap nyilvánosságra került költségvetés is, amely valóban korszakalkotónak mondható, mert felbecsülhetetlen értéket valósított meg: államháztartásunk egyensúlyát. Ez a költségvetés megengedi már, hogy a valóban súlyos terheket is csökkenthesse a kormány. Amint a pénzügyminiszter Kaposvárott kijelentette, elsősorban sor kerül

a házhasszonrészesedések csökkentésére és tervszerű teljes leépítésére. Ezt a tehermentést a súlyos idők rakták az ország vállára, de már gondolni lehet arra, hogy annak teljes eltörlésével foglalkozzon a pénzügyminiszter. Ez be is fog következni a pénzügyi rekonstrukció ideje alatt, amit Bud János miniszter kilátásba is helyezett Kaposvárott. Sajnos, nem tehetett még ilyen határozott kijelentést a forgalmi adóra vonatkozólag, mert erről az adóról belátható időn belül még nem tud lemondani az állam. Foglalkozik ugyan a pénzügyminiszter állandóan azaz a gondolattal, hogy miként lehetne azt mérsékelni, de még nem érkezett el annak az ideje, hogy tervbe lehetne venni ennek az adónemnek a teljes eltör-

lését. Örömmel hallottuk azonban a pénzügyminiszter ajkáról, hogy foglalkozik az elsőrendű elzárkózástól cikke adójának megkönnyítésével. Ez mindenestre igen örvendetes dolog, mert ettől joggal várhatjuk a drágaság csökkenését. Ha már a forgalmi adó eltörlésével nem is kecsegtetett a pénzügyminiszter beszéde, mégis általános megnyugvást fog kelteni az a kijelentés, hogy a forgalmi adó ún. zaklató jellegét igyekezni kiküszöbölni. Ezáltal sok panász fog megszűnni, mert reméljük, hogy a pénzügyminiszter vidéki adókörutjai alkalmával tudomást szerzett arról, hogy hol történtek bajok s van is terve arra, hogy miként lehet ezeket a bajokat orvosolni. Kijelentéseket tett a pénzügyminiszter az új pénzügyesség bevezetéséről is s szívesen erősen megnyugtatták a közvéleményt azokkal a reményekkel szemben, amelyeket lelketlen, zavart-

Erdélyi drámák.

Írta: **Vadkerti Béla**
vizválasztói bírsálati tanító.

Felhőkarcoló nagy hegvek között apró kis falucskában zavartalanul és csendesen éltek a tanítók. Kicsiny házuk valóságos paradicsomkert volt. Napfény, mosolygás, kacagás, béke és boldogság ölelte körül.

A kicsiny ház udvarán millió virág diszlott, a fák lombjai között mesterséges madárodúkból a szárnyas költők egész serege énekelt, csicseregelt.

Benn a szobákban süppedékes perzsa szőnyegek, remek festmények pompás butorok varázslatos hangulatot fakasztottak örömet és meglepődést.

A függönyök selyemből és csipkéből mintha tündérek leskelődtek s meséltek volna. A vén kakukos óra muzsikájának halk szerénádja is mintha nem az idő múlását hirdette volna, úgy ragyogott úgy tündöklött, úgy fénylett minden e hazban, hogy az aki idejött, idetértve egyszerre átalakult s úgy érezte mintha a lelkebe a mennyország szépségei voltak volna be.

A tanító nótásszívű, kedélyes, vig ember volt.

Othtonát sok esztendőn át hordta őssze.

Hangyaszorgalommal szerezte meg

kincseit, a butorokat a szobrokat, a képeket és a könyveket.

Egy orgonavirágos májusi napon a falu leggyönyörűbb virágzását is hajlékába vitte.

A legkarcsubb, a legbájozóbb nő szobor lett a tulajdona, amikor a kis Lólán esküdtő örök hűséget.

Az élet leggyönyörűbb napjai perregtek le egymásután a tanítók fészkében. Hétköznapiokon az iskola falai között, vasárnapokon a kis falusi templom orgonája előtt gyűjtögettek a legkedvesebb s legértelmesebb emlékeket.

Szinte észre sem vették, hogy odakünn a nagy világban mily véres felhők tornyosulnak ezalatt, mily óriási drámák gázindulóját ringatják a szelek.

Háború készülődött... Iszonyu vérzésűret. A halál dorbérozása könnyben, jajban egletverő sirások szivettéppó kiáltásaiban.

Hogy is gondoltak volna erre, mikor mindketten a bölcsőben göcsésél, mosolygó kisdudukat, piciny babájukat nézték, ölelték és csókolgatták.

A lelkükre a legnagyobb boldogság szállott.

Szívük a kis jövevénynek muzsikált. Ajkuk imát sugtozott, tekintetük hálával emelkedett az égre, hogy megérkezett a tanítói lak legdrágább kincse, a gyermek.

A kékszemű aranyhajú anyukája

kis Jézusnak bírodalmából a leggyönyörűbb róza.

S mire a keresztvire vitték s bemutatták a rózsákkal borított kis templom szentélyébe, megérkezett a háboru üzenete. Megjött a behívó.

A tanítók ott álltak a bölcső felett sirva és könnyezve.

A kis legényke buzávirág szemével nézte, nézte a forró bánatvizet, amely hófehér pólyájának vánkósára hullott.

Liliomtisztá kis kezével ott bábált az apja szomorú arcán mintha simogatta volna, mintha bátorította volna, mintha csak azt mondta volna:

Menj apukám, menj, menj nyugodtan!!!

Ne félj! Anyuskám vigyázni fog reám megnövök, nagy leszek s az én égi pajtásaim megőriznek téged.

En vigasztalni fogom kicsi anyukát is. Együtt fogunk várni reád s együtt fogunk imádkozni is.

Vadász Gábor azután százszor, ezer-szer, milliószor megcsókolta féltett kedvenceit, megégyezser körüljárta boldogságának tanyáját s lelkében kifejezhetetlen nagy kétségbeeséssel, mélységes szomorúsággal elindult a tragédiák, drámák országútján a háború felé.

A szíve izott az imától. A vonat kerekének dübörgésére mint a templomi orgonazene kísérté fohászait, melyből örökös szóllárként zugott fel a misere.

Könyörűl rajtam lstenem! Segíts meg engem! Hogy haza jöhessenek, ami kis falunkba s élhessek ismét úgy, mint eddig. Ovd, véd, oltalmazd az enyémeket. Ne enged, hogy elpusztuljak. Adj erőt, kitartást, bátorságot nekem és nekik, akikől elszakadtam, kötelességemet teljesíthessem.

Terjeszd ki védőszárnysáidat mindannyiunkra.

S a Mindenható megkönyörült rajta. Öntudatára álmot küldött s álmában vissza vitte elhagyott családjához.

Ott játszott újra közöttük. Befejezték a háborút, diadalalt, dicsőséggel.

Ő ott ül a kandalló mellett s mesél a fiának, a feleségének legendás dalaikról, hőstettekről a magyar hadsereg víztészéről.

Olyan lelkesülten, áttűzesedett lelkkel, örömtől piruló arccal hallgatják minden szavát, különösen a fia, az apja vére, bámulja csodálattal, hódolattal és rajongással.

S így, így folytatódtak a szebbnél-szebb jövő édes képei, amíg a hatalmas mordonny be nem futott a nagy katonavárosba, ahol az érkező leventéket és hadiokat zenekar várta.

Amikor fölsírt a rezes banda „császár himnusz” fölébredt.

Fölcsodott, a pályaudvaron ujjongó tömeg zibongása elcsitította csalódását, szárnyaira vette s magával ragadta.

keltó egyének terjesztettek. A pénzügy-miniszter kaposvári nyilatkozata után most már mindenki megnyugodhat, hogy az új valuta bevezetése során senkit veszteség nem fog érni, de nyereségre sem számíthat senki. Ezt a kijelentést valóban várta a közvélemény, mert ok nélkül elterjedt az az aggodalom, hogy esetleg devalvációval fog járni a pénzgétség-változás. Bud János miniszter beszéde nagymértékben hozzájárult a lelkek egyensúlyának helyreállításához s mint jó pénzügyminiszter, nagyon jól tudta, hogy nem elegendő csak az államháztartás egyensúlyát fenntartani, ahhoz szükséges a társadalom lelki egyensúlya is. A nyugalom és a munka azok a tényezők, amelyek a demagógiát száműzve nem engednek érvényesülni az igazságnak és a rombolásnak s e tekintetben a pénzügyminiszter programja s tervszerű pénzügyi műveletei teljes mértékben szolgálnak a lelkek egyensúlyának fenntartásának.

Atlétikai verseny, Levente és Cserkész-Otthon avató ünnepély az acélgyárban.

Október 17-én szombaton délután már fél 2 órakor mozgalmassal volt az acélgyári iskola tágas udvarán. Harsány vezényszavakra sorakozott fel az acélgyári Levente és Cserkész csapat, hogy a sportpályára vonuljon fel, ahol diadalkapu és harangzó zene fogadták az időközben a salgói leventékkel is megszaporodott menetet. A nézőközönség soraiban ott láttuk az acélgyár és város vezetőségén kívül a helyőrség teljes tisztikarát is. A verseny az acélgyári leventék zenés szabadgyakorlatával kezdődött, mely után gyors iramban pergett le a különböző atlétikai versenyek: sík és gátfutás, staféta, gerely és diszkoszvetés. A verseny eredmények ki hirdetéséhez (melyet lapunk más helyén közlünk) a lobbalt diszitett emelvény elé sorakoztak fel a csapatok, hol a győzteseknek az acélgyári Levente Egyesület elnökének neje: Karattur Antalné öngasága tüzte fel a jól megérdemelt érmeiket.

Zeneszó mellett vonultak innen a csapatok az újonnan létesített Levente és Cserkész-otthon elé, hol Liptay B. Jenő kormányfőtanácsos gyárigazgató adta át az otthonokat, reámutatva beszédében arra, hogy a haladó idő egyre nagyobb felkészültséget kíván az egyéneknek a létért vívott harcban és erre az előkészületre óhajtott módot adni a vállalat akkor, mikor nagy áldozatkészséggel az ifjúságnak otthont adott. Kitartásra, munkára, lsten és hazaszeretetre buzdítja mindkét csapat ifjait.

Karattur Antal acélgyári mérnök, a Levente Egyesület elnöke köszöntö meg a leventék nevében az otthon, hangsúlyozva, hogy a mai avatásban ő inkább alapkövetelt lát, egy eredményes, munkás jövő alapkövetései letétele, mely meg fogja érlelni a maga gazdag gyümölcsét.

Vadász Gábor is ott énekelt a magyar falvak Herkulesei között:

„Ferenc József azt üzenté
Nincsen elég regimentje
Jön a muszka nagy sereggel
Ellene kell minden ember
Ejen a haza”....

A kaszárnyában ember ember hátán tolongott. Minden ablaka gyertyafényes volt. Zászlók lengtek lobogtak mindefelé megpedig magyar zászlók.

S asszonyok, gyermekek, öregek, ifjak egyenes mundaos katonákkal ott táboroztak a laktanya udvarán.

Ő is közéjük telepedett. Hazuról hozott elemozsijából kezdett falatozni, azután leheveredett a földre s cigarettáznai kezdett.

Néhány szippantás után elálmosodott. Mire ismét fölébredt már reggelledt volt.

Fázott és didergett. A kaszárnya konyhái felé ballagott, ahonnan kellemes kávéillat áramlott ki a hajnali derengésbe. A kávécsok egy farönkre ültették s friss kávéval kínálta meg.

Örömmel nyult utána. A tűz mellett fölmelegedett s lapot irt haza a kis fiának a kisfeleségének.

Kellemes zsidóságság árasztotta el. Jólésett az üzenetküldés haza azoknak akiket oly végtelenül szeret.

Majdnem elszunnyadt ismét ámdé a kúrtzó rivalgása talpra állította.

A 153. Mátra cserkészcsapat nevében Röder Alfréd parancsnok beszélt. A szentvédő Krisztus arca és a szentvédő csónak orazág képe néz le ránk a falról — monotta — de a belépőt az ajtón köszönti már a cserkészek töretellen bite Magyarország feltámadásában.

Ezután a közönség megtekintette az otthonokat.

Este 8 órakor az acélgyári Olvasó Egyet disztermében a leventék előadták Walter Ernő nagyhatású drámáját, a Trianont. A darab szívbemarkolóan érezteti a megszállott területek magyarságára nehezdedő terrort, az üldözést, az elorvasztó embervadászatot és azt a hősiess elszánt-

Nagyarányu többtermelési mozgalom a kormánypartban.

Dánia mintájára belterjes gazdálkodással akarják fellendíteni az ország helyzetét. Rubinek István nyilatkozik a többtermelési mozgalomról, amelynek alapja a gazdasági szakoktatás kiterjesztése.

A megcsontított agrár Magyarországot a többtermelés emelheti ki csak igazán a nyomorúságos helyzetéből. Ez olyan igazság, amelyet mindenki elismer. Hangzatosával is elég gyakran találkozunk, a többtermelés előmozdítására és megvalósítására azonban eddig még nem történtek meg azok a lépések, amelyekből a sikert jogosan várhatnánk.

Nem történhetek meg ezek az intézkedések, amelyek a kormányzó maga is szükségesnek tart, mert ezekre még nem kerülhetett sor, a forradalmi idők világhelyzetéből kellett először kivezetni és a romokon kellett új életet kezdeni. Evekig folyton lefelé jutott a lejtőn az ország s az első teendő az volt, hogy megállítsuk a lefelé zuhanás útján az országot. A már-már csőd előtt álló országot vissza kellett rántani a mélységből.

Megindult a talpraállítás munkája és ma már annyit elmondhatunk, hogy rendezett viszonyok között halad az ország a boldogulás útján. A legnehezebben most vergődünk keresztül és minden jel arra mutat, hogy belátható időn belül megjavul a sok nélkülözésen átment magyar nép helyzete.

Most már, hogy ennyire vagyunk, komolyan kell foglalkoznunk azokkal a kérdésekkel, amelyek leginkább alkalmasak arra, hogy a magyarság megélhetését és boldogulását megkönnyítsék. Termelő ország vagyunk, az ország lakosságának nagyobbik része földműveléssel foglalkozik, tehát elsősorban arra kell törekednünk, hogy a mezőgazdasági termelést fokozzuk.

Már a múlt évben is többször foglalkoztunk azokkal a kérdésekkel, amelyek alkalmasak a többtermelés ügyének előmozdítására. Egyik ilyen legfontosabb kérdés az, hogy belterjes gazdálkodásra neveljük a magyar földművelőket. Száz és százszor embert jutott a föld-kis birtokforalor során földhöz. Természetes, hogy nem kaphattak olyan nagy darab földet,

ságot amivel mindezt a sorcsapást a magyarak viselik, egy szebb jövő reményében.

A szereplők közül kiemeljük Mayer Annát, Knapicius Lajost, Csarba Mihályt Pampurik Gusztávot, de különösen a kis Puskás Olgát, ki elragadóan szavall imádkozott és mozgott a színpadon. Jók voltak a többiek is, az előképben kivált Csala Andor.

A verseny és az előadás megrendezésének nehéz munkáját Borbás István acélgyári tanító a leventék oktatója végezte, minden dicsőretet megérdemlő buzgalommal és sikerrel.

R.

amelyen a mai átlagos termelési módszer mellett is gond nélkül megélhetnénk.

Arra kell törekedni tehát, hogy kis területen is úgy tudjanak gazdálkodni az emberek, hogy az biztosítsa megélhetésüket és boldogulásukat. Bizonyos, hogy két, három vagy négy hold föld a mai termelési rendszer mellett nem adhat megélhetést egy családnak. Ha azonban ugyanezen a földterületen kertgazdálkodást vagy általában belterjes gazdálkodást folytatnánk, akkor nemcsak a család eltartását fedezné a terméshozam hanem felesleget is tudna felmutatni. Ehhez kapcsolódik természetesen az értékesítés megkönnyítése, a termények feldolgozásának, konzervgyáraknak, szarítókknak létesítése, ugyszintén az állattenyésztés javítása, a házipartermesztése stb.

Ezekről a kérdésekről a múltban már többször cikkezünk s úgy véljük, hogy most már végre eljőhet az ideje annak, hogy ezek a közre és az egyesek névze egyaránt fontos kérdések a megvalósulás útjára lépnek. Ahhoz, hogy megtanítsuk a magyar földművelőket az olyan belterjes gazdálkodásra, mint amilyen például Dániában folyik, természetesen évtizedek kellenek és ennek az időnek céltudatos munkája. Alulról kell kezdeni a dolgot, vagyis a jövő generációjának nevelését. A mezőgazdasági ismeretekhez már az elemiben hozzá kell juttatnunk a földművelő négy gyermekeit és az alsó és középfokú gazdasági szakoktatás terén kell erősen fokozott tevékenységet kifejtenünk.

Az a mozgalom tehát, amely a most megindult politikai évad kezdetén a kisgazdapártban a gazdasági szakoktatás szélesebb alapokra való helyezése érdekében megindult, tulajdonképpen nagyarányu többtermelési mozgalom kezdetét jelenti. Ennek a mozgalomnak nagyarányuval kell fejlődnie és minden jel arra mutat, hogy ez meg is történik. A Kisgazdapárt képviselőitajai az új parlamenti ülészak idején maguk is elérkezettnek látják az időt

arra, hogy a többtermelési mozgalmat olyan erőteljessé tegyék, mely meghozza az eredményt.

Alkalmunk volt beszélgetni erről a nagyfontosságú kérdéssről a mozgalom megindítóival, Rubinek István nemzetgyűlési képviselővel, aki a következőket mondotta:

A gazdasági szakoktatás kiterjesztésének, tehát az elemi iskolában való bevezetésének és az alacsonyabb és középfokú gazdasági iskolák szaporításának érdekében megindított mozgalom a többtermelés előmozdítását célozza. Azonul hogy ezt a kérdést a legközelebbi pártérkezlet elé viszem és a megoldás sürgetésére parthatározatot kívánok, tovább is szándékozom menni és alkalomadtán a többtermelés érdekében más indítványokkal is szándékozom előállni. Folyton többtermelésről beszélünk, a többtermelés előfeltételeit azonban még eddig nem teremtettük meg.

Ezek között pedig legelső helyet foglal el a mezőgazdasági szakoktatás kérdése. Mindaddig, amíg a mezőgazdasággal foglalkozó osztályok nem sajátítják el a gazdálkodás belterjesebb módját, többtermelésről szó sem lehet.

Valahányszor gazdasági haladásról beszélünk, mindannyiszor Dániára történik hivatkozás. Megfontolandó azonban, hogy Dániában már a hetvenes években felismerték a mezőgazdasági szakoktatás fontos voltát és ettől kezdve a legalacsonyabb foku iskolákban is előkele helyet foglalt el a mezőgazdasági ismeretek tanítása.

Azelőtt Dánia is kereskedelmi állam volt és amikor tudatára ébredt annak, hogy a kereskedelmi hegemoniát elveszítette és az állam kivolt téve a teljes elszegényedésnek, az állam a mezőgazdasági szakoktatás terén ráfeküdt a mezőgazdálkodás megszervezésére és belterjesebbé tételére. Ut- és vasutálózatokat létesített, úgy hogy ma már egyes gazdaságok könnyen összeköttetésben állnak egymással és a fogyasztó piaccal. Termelőszövetkezeteket létesítettek, amelyek ellenőrizték és elősegítették a termelés munkáját, gondoskodtak az értékesítésről, a tejgazdálkodás, az állattenyésztés, különösen a sertéshizlalás és baromfitenyésztés fokozásáról.

Ezzel a munkával az elorvasdásról és elszegényedésre ítélt Dánia elérte azt, hogy ma már éléstára Angliának. Örösi vói, tojás és zsir kivitele van, pedig Dániában a legtöbb kisbirtok. Mindezt annak felismerésének köszönheti, hogy Dánia a mezőgazdaság belterjesebbé tétele nélkül megélni nem tud. Mezőgazdasági szakiskolákat terveztek és eleve is beneveltek a gyermekeket a szakismereteket.

Előttünk a dán példa, utána kell csinálnunk s természetesen nekünk is a szakoktatáson kell kezdenünk. A mezőgazdasági szakoktatás kérdése két tárcakörbe tartozik. Az egyik a kultusztaarcá amelynek körébe az elemi népiskolák tartoznak. A kultuszminiszteriumnak tehát

Szemeiből patakzott a könny, kebléből nehéz sóhajok szakadtak ki s repültek messze-messze a felhőkarcoló nagy hegyek közé, egy kis falucskába, ahol egy aranyzóke kékszemű asszonyka s egy pólás csöppsgé várja, várja az üzenetait, a tudósításait, a hógylétéről szóló híradásokat, s nem képes még csak arra sem, hogy egy pohár vizet kérjen.

A korház nyitott ablakának párkányára egy kis fecskemadár repült.

Ott csipogott, ott csicseregett, ke-reste a pártját.

Vadász Gábor legalább ennek értette a nyelvet. Ezzel akart üzenni. Csak a szive dobogta a nótát.

„Fecském, fecském édes fecském”
Vidd el az én leveleském
Vidd el, vidd el nem messzire,
Erdélyország közepébe
S tudd a fiam kebelére.”

S amig a dal szövegét állította össze s a mondani valót gyűjtögette elfáradt. Lázás lett. Ilyenkor persze hazarándult otthonjárt... boldog volt.

Amikor folyógyult a többi rabkatonával együtt Szibériába került.

Az ázsiai Oroszország hőmérsékén nincsen annyi hópehely, hócsillag mint ahányszor ő haza gondolt a többi rabkatonával.

Irni ritkán irhattak s ha irtak is az a néhány sornyí üzenet is legtöbbször a kenyérsütő kemence lángjai közé került.

Vadász Gáborné sosem kapott az

urától életjelt. Pedig, hogy várta, köröz-tette, kerestette, kutatóit utána éveken keresztül. Az ura pedig a szíve vértét irt ha alkalom kínálkozott rá. Nem ért egymáshoz a lelkek. Nem jutott el a szívük, a szerelmük, a vágyódásuk.

A vöröskereszt is megunta az aszszony folytonos zaklatását s végre hivatalos hitelességgel megállapította, hogy Vadász Gábor póttartalékos közlegény a ravaszuski visszavonuláskor minden kétséget kizárólag elesett és hősi halált halt.

Gyászruhát öltött s a kis Gabinak is úgy magyarázta, hogy apuka messze-messze jár, olyan országban, amelyről a Jézuska rajzolt térképet a bibliában.

Majd egyszer, ha megnő és olyan lesz mint nagyapó volt, amikor elutazott a Jézuska-hoz, akkor, akkor visszatérni fog a Jézuska-hoz. Apukát, aki olyan nagyon szerette Gabókát, a kis fiát.

Az asszony élt, bánatosan, szomorúan férje emlékének. A temetőben is követ állítottatott föl. Fekete márványból egy szuronytseggő katonát. Ezt becézte ezt gondozta. Ezt vette körül virággal, imával.

Az ura emléket jelképezte a szobor az urát, aki mintha érezte volna, hogy a háború vihára elsöpri, letöri megsemmisíti.

Igy teltek az évek egymásután a szibériai rab hazavágyódásában, az örvény mélységes gyászában.

(Folyt. köv.)

kötelessége lesz gondoskodni arról, hogy az elemi iskolai tanítók a mezőgazdasági szakismereteket minél rövidebb idő alatt elsajátíthassák és a népi iskolákban taníthassák.

A másik a földművelésügyi tárca, amelynek körébe tartoznak a földmívelő iskolák és a középfokú gazdasági szakiskolák. Sajnos a földművelésügyi tárca legutóbbi költségvetésében élelészőn csekély összeg szerepelt a gazdasági szakiskolák létesítésére és fenntartására.

Minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy a földművelésügyi tárca legközelebbi költségvetésében ezt az összeget lényegesen emelje a kormány és így az Egyesült Pártunk a mezőgazdasági szakoktatás fejlesztésével kapcsolatos programja mielőbb és minél teljesebb mértékben megvalósuljon.

A többtermelés kérdésének elindítója és alapja a gazdasági szakoktatás. Igen nagy a jelentősége ennek a földreform során földhöz jutott száz és száz kisember szempontjából is. Sajnos akkora területeket a földreform során az egyes igénylők számára nem állott módunkban juttatni, hogy a mai gazdasági rendszer mellett az a földhözjutottaknak biztos megélhetést nyújthatna. A földreform törvény árnak áldásos eredményt amelyet töle várunk többtermelési és szociális, téren csak akkor fogja megmozdítani, ha a mezőgazdasági szakismeret elsajátítása révén a kiosztott földterületeken belterjesztett gazdaságok folyik és a mai termés eredménye ennek következtében fokozott mértékben emelkedik.

A törpebirtokosok kis darab földcskéje a mai rendszer mellett elégtelen a megélhetésre. Már pedig, miután több közép és nagybirtokot szüntettünk meg a földreform során, a munkafelesleget sem tudják kellőképpen kihasználni. Az a cél, hogy a munkafelesleget is saját gazdaságokban használhassák fel a földhöz jutottak.

Másik része a mezőgazdasági szakoktatásnak a fogyasztási szövetkezetek propagálása és létesítése, hogy a termelő

feleslegit megfelelő módon értékesítse és, hogy terményeit minél rövidebb uton a közvetítők kizárásával juttassa el a fogyasztóhoz és a közvetítő haszna is a termelő legyen. Az értékesítő szövetkezetek létesítése külön nagy program és kapcsolatos vele a gabonaközpontok létesítésének kérdése, hogy a kistermelő ne legyen kénytelen a legrosszabb gazdasági konjunktúra idején eladni terményét, hanem módja legyen bevárni a legjobb értékesítési lehetőséget.

Meg kell tanítani a földet dolgozókat, nemcsak a mennyiség, hanem a minőség fokozására is. Ezek a feladatok mind a mezőgazdasági szakoktatásra várnak. Ezt a többtermelési munkát nem csak a pártban, hanem a parlamentben is folytatni fogjuk és a költségvetési vita során részletesen kívánjuk tárgyalni és megvalósítását követeljük.

A szőlő és gyümölcstermesztésnél is igen fontos feladatok várnak a szakoktatásra. Ma még a közép nem fektet nagy súlyt a minőségre és ennek eredménye az értékesítés eredménye az értékesítés nehézsége. Pedig Csonka-Magyarország a legkiválóbb minőségű gyümölcsöt is termeli, így körte, barack, szőlő és dnyinye természetünk egyrésze jobb minden földi termésnél. Ebben óriási kivételnek lehetne, ha az egész országban nemes gyümölcsöt termelnének. Tehát ezen a téren is meg kell szervezni a termelést és az értékesítést.

A gazdasági szakoktatás és ennek révén a többtermelés megvalósításának programja alapját képezheti a gazdaságilag hatalmasan megerősödő Magyarország. Ha elképzeljük, hogy átlagtermésünk buzában öt-hét métermázsza közt ingadozott, holott ugyanilyen területen Németországban tízenégy, Dániában tizenhat mázsza az átlagtermés, láthatjuk, hogy milyen kilitása nyílik Magyarországon mezőgazdasági szervezésének a gazdasági szakoktatás fokozása és a gazdasági belterjesztés tétele révén.

uj evang, harang beszerzése céljaira köszöntel fogadunk. Az estély után tánc, ncsaladás keretében.

A Mátrassőlősi M.K. Járás Erdőgazdálkodásának megszűnt s az új erdészeti közgazdálkodás szerint helyette Salgótarjánban M. Kir. Erdőhivatali állítattott fel, melynek élére Dimák Odón m. k. erdőmérnök nevezetett ki. Beosztott Kerkovics István s. erdőmérnök lett. A mátrassőlősi hiv vezetője Szecsődy József erdőtanácsos pedig Balasagymatra helyeztetett. A salgótarjáni hivatal helyisége a Karancsaljai és a gimnázium felé vezető ucca sarkán van.

Érdekes elvi döntés a tisztességtelen versenyről. A budapesti Kereskedelmi és Iparkamara döntőbírósa dr. Mayer Géza, a m. kir. szabáldalm, törvényszék alelnökének elnökelete alatt, a tisztességtelen verseny tárgyában nemrég közérdekű elvi döntést hozott. Kevesen tudják, hogy a budai városi jog márt 1244-ben a tisztességtelen verseny ellen irányuló felette szigorú határozatmányokat tartalmazott (az iparjog megvonása stb.) és hogy Széchenyi István gróf, a legnagyobb magyar, „Hitel” című művében a tisztességes kereskedelmet tekint a közgazdaság egyik legfontosabb tényezőjének. Modern törekvésünk, mely a versenykódex megalkotására irányult, csak 1900-ban veszi kezdetét, amikor ugyanis Nagy Ferenc egyetemi tanár, a kereskedelmügyi minisztérium államtitkára, törvénytervezet dolgozott ki, a törvény azonban csak kb. egyenyed évszázad múlva, 1923-ban készült el véglegesen. Ezen új törvény bealkalmazása óta alig múlt meg el 1 esztendő, de az általa teremtettt új szellem, mely elsősorban a kereskedelmi és iparkamara döntőbírósaának ügygyakorlatában nyilvánul és a kereskedelmi világ mentalitását mindinkább megváltoztatni iparkodik, máris mindenféle észlelhető. Az új törvénynek tulajdonítható, hogy számtalan visszaélés, mellyel szemben a kereskedelem és a közönség eddig tehetetlen volt, egy csapással megszűnt és neki köszönhető, hogy a fent említett döntés által a visszaélések egyik legveszedelmesebb fajtáját is sikerült megszüntetni. Eddig ugyanis gyakran megtörtént, hogy pl. „Hunyadi” keserűvizet „Lysoform”-ot, „Frack-kávét” „Schicht” szappant vagy „Aspirin”-t kérvő nevűnek a „valódi” gyártmány helyett, valamely versenyképes gyártmányt szolgáltatott ki melynek csomagolása a legtöbb esetben az eredeti gyártmányéhoz hasonló volt, de sokszor attól el is tért. A közönségnek ilyenmőű ámitása csak akkor volt bíróságiag büntethető, hogyha „közönséges csalás” esete fordult fenn, avagy ha az ilyenképen eladott áru oly védjeggyel volt ellátva, mely a „valódi” gyártmány védjegy utáztatának volt minősíthető. A fent említett esetben oly kereskedőről van szó, aki „Frack-kávét” kérvőjeit, minden további megjegyzés és magyarávat nélkül, egy konkurens cég gyártmányával szolgálta ki, miért is a „Frack”, cég az illető ilyenmőű cselekmények abbanhagyására perelte F entemlített bíróság a panasznak helyt adva, a kereskedőt abbanhagyásra és a felmerült költségek viselésére ítélte, egyben megállapította azt, hogy a kérdéses cselekmény az alább felsorolt három okból a tisztességtelen versenyről szóló törvénybe ütközik, mert a kereskedő általa 1. a vevőt ámitotta amennyiben nem a kért árut szolgáltatta ki, 2. megkárosította, a „valódi” cikk gyártóját amennyiben az ilyenké ámitott vevő abban a hiszemben hogy a „valódi” gyártmányt kapott, az utáztat silányságát a „valódi” gyártmány rovására írja és végül 3. ilyen cselekmény a kereskedelem legfontosabb tényezőjének egyikét, a közönség bizalmát ássa alá és általa a közönségnek a kereskedelem megbízhatóságában való hite alapjában megrendül.

Ügyeljen bevérlásainál

védjegyünkrel!

Ami a tudásban az ABC,
Ez a könyvházban
a FRANK-kávé

D. 177 O. 25. I. - V. 1.

Akar ön

egy ingyen sorsjeggyel 100 milliót nyerni?

Akkor vásároljon azoknál a kereskedőknél és iparosoknál, ahol minden vevő annyi

ajándék sorsjegyet

kap, ahányszor 100.000 koronáért vásárol.

Minden nyertő a nyereményösszeg erejéig maga választhatja a

nyereménytárgyát

tetszése szerint a következő értékben:

A főnyeremény 100 millió korona értékű
1 drb. 100 millió K — 100 millió K.
2 „ 50 „ K — 100 „ K.
4 „ 15 „ K — 60 „ K.
10 „ 10 „ K — 100 „ K.
50 „ 5 „ K — 250 „ K.
300 „ 1 „ K — 340 „ K.
540 „ 500 ezer K — 250 „ K.
Össz nyeremény 1,200.000.000 K értékű,
az akcióban résztvevni szándékozó cégeknek felvilágosítást készséggel nyújt a
Közérdekű Liga Tárgysorsjáték

Intézősége: Budapest, VIII. Rákóczi út 59. az udvarban. Telefon: József 21-72.

Párisi nagy áruház r. t.

Budapest, VI. Andrassy út 39.

Női kalaposztály:

Gyermek kalap himzett 75.000 K.

Bársony kalap tűzött 125.000 K.

Sveiczi sapka 100.000 K.

Megrendelések pótlán eszközölhetők.

SPORT.

Atletikai verseny az acélgyárban. F. hó 17-én avatta fel otthonát az Acélgyári Levente Egyesület. Ez alkalomból versenyt is rendezett, melyen résztvettek a „Mátra” cserkészcsapat leventéi és a salgóibányai leventék is. A versenyen csak azok az ágai vettek fel az atletikának, melyeket a járási vesenyen nem mutattak be. Eredmények:

A gátfutásban I. Zachar Gyula cserkész, 16 mp. II. Habócsik András acélgy. levente, 16,1 mp. III. Hirschbrich János cserkész, 16,3 mp.

Diszkoszvetésben I. Lovász Sándor acélgy. levente 22,30 m. II. Genge Emil salgói levente, 21,90 m. III. Dutkó Nándor acélgy. levente 21,40 m.

Gerelyvetésben I. Lovász Sándor acélgy. levente 30,75 m. II. Zachar Gyula cserkész 27,90 m. III. Knapcius Lajos acélgy. levente 27,40 m.

100 azor 100 azor 200 azor 200 m. stafétában I. az Acélgyári Levente Egyesület csapata 1,23 mp. II. a Cserkészcsapat 1,26 mp.

800 m. sífutásban I. Uhrin József salgói levente 2,35 mp. Pála József

Hírek és különféle.

ELOFIZETÉSI FELHÍVÁS. Október 1-től új előfizetést nyitunk „A Munkára”. Felkerjük lapunk barátait, hogy előfizetési díjaikat beküldjék sziveskedjenek. A város területén lakphőzőknek a kiállított nyugtákkal jelenkeznek. Kérjük előfizetőinket a hátralékok bekielzésére Cseklapokat mellékeljük. Egyben kerjük lapunk pártfogóit, hogy minden panaszt, amely akár a lap szellemi részére, akár a kihordásra vagy egyebekre vonatkozik — velünk — közölni sziveskedjenek, mert egyébként annak megszüntetése cégtelt nem inlekedhetünk. A „Salgótarjáni Almanach” még rendelkezésre álló 1925 évfolyamát régi előfizetőink között csekély összegért 10.000 K-ért kiosztjuk. Ezen könyvet lakphőzőink magukkal viszik és kiadónkra avonul átadják. A lap előfizetési ára dácára az előállítási árak emelkedésének negyedévre 25.000 K. Kerjük azon barátainkat, akiknél előfizetési gyűjtemények hint vannak, hogy azokat beszállgatás sziveskedjenek.

„A Munka” kiadóhivatala.

Tisztújító közgyűlés a városbázis. F. hó 23-án délelőtt 10 óra a város képviselőtestülete tisztújító közgyűlésre ült össze. A látogatott közgyűlés egyhangulag a következőket választotta meg. A pénztárelnöki állásra Lapsánszky Jánost, az adóosztási állásra Takács Ferencet, az 1 sz. segédnyilvántartói állásra Kovács Aladárt, a 2 sz. segédnyilvántartói állásra Tilger Károlyt. A megválasztottak azonnal esküt tettek, majd dr. Förster Kálmán polgármester intézett néhány intő szót az új tisztviselőkhöz kiknek nevében Kovács Aladár köszöntö meg a közgyűlés bizalmát. A közgyűlést követően a képviselőtestület rendkívüli közgyűlésre ült össze, amely lapunk zártakor meg tart.

A reformáció emlékünnepe e hét szombatján október 31-én d. u. 5 órakor fogja megünnepelni a salgótarjáni protestantizmus az evangélikus templomban, ahol vallásos est keretében áldoz a református és evangélikus egyházak közönsége a nagy idők fordulójára előtt. Az estély műsora a következők lesz: 1. Erős várunk az Uristen. 2. Megnyitó ima. Mondja: Szabó Dezso ref. lelkész. 3. Többször birtuk eleitől fogva és jövő

Szentlélek Uristen. Vonós quintet, előadja a bányai zenekar quintette Vileser Richard vezetésével. 4. Sánhtha Károly: Ref. ünnepe, szavalja Galbács Ica. 5. Orgonaszólo előadja Vadász Bertalan főgimnáziumi tanár. 6. Lutheröl előadást tart Okolicsányi Gyula a nőgrádi egyházmegye esperességi felügyelője. Hegedű szóló orgonakísérettel. Előadják: Telmányi József és Vadász Bertalan. 8. A reformáció hatása a magyar életre. Felolvassa Liphay B. Jenő kormányfőtanácsos a ref. egyház főgondnoka. 9. Vonosduett. Előadják Vileser Richard és Kraloványzky Zoltán. 10. Zárszo, ima és áldás. Mondja Dr. Csengődi Lajos ev. lelkész. 11. Himnusz. Az ünnepély végeztével: Toronyzene. Előadja az acélgyári zenekar fúvós quartette a templomtornyából. Belépődij nincs.

Az Egyesült Keresztény Nemzeti Liga Salgótarjáni Osztálya f. évi november hó 7-én szombaton d. u. fél 5 órakor az acélgyári olvasó egyet nagyteremben tartja évi rendes közgyűlést, melyen a Liga központ képviseletebe valószínűleg megjelenik Dr. Wolf Károly országos elnök és kísérete. A közgyűlést követő napon november 8-án vasárnap délelőtt rendezi a liga az iskolás gyermekek zászolóünnepét.

Október 31-én a protestáns vallásuk számára hivatalosan is megállapított, munkaszünettel kapcsolatos ünnepe d. e. 10 órakor az evangélikus templomban közös protestáns istentisztelet lesz mindkét protestáns lelkész közreműködésével.

Jóka emlékünnepe. Az Evang. Mőgyelet és Luther Szövetség Jóka Mő születésének százados fordulójára esztendejében november 7-én este 8 órakor az acélgyári olvasó diszteremben rendezendő emlékünnepe keretében fogja a nagy szellem előtt a gyegyelet adóját lerőni. Az est központját dr. Lampert Géza országos nevi költőnk ünnepi beszéde fogja alkotni, aki mellett az est fényének emelését Danko Aladár zongoraművész, Szentmihályi Tibor operanékes közreműködése fogja bebiyonyítani, a helybeli, az acélgyári zenekar Urschütz József karmagy vezetése alatt, Tuba Ilonka, Kraloványzky Margit és egy magyar táncsám előadónak kiváló közreműködése mellett. Belépődij nem szedünk, önkéntes adományokat részben a rendező egyesületek javára és részben az

Nyukosz sorsjáték huzás a jövő héten

Vegye meg az „Agraria” huskonzerva patkány irtoszert. Kapható gyógyszerárban, drogrőriaiban és készítőnél Standard, Bpest, Kosuth Lajos u. 14.

acélgy. levente 2.37 mp. III. Tóth János
salgó levente 2.38 mp.

Céllövészet I. Janesik János acélgyári levente 10 találat 93 pont.

Birkózás I. Knapics Lajos (veretlen) II. Pampurik Gusztáv. A verseny után nagy és kis ezüst és bronzérmek osztottak ki. A verseny bírja: Marzsó Lőrinc volt.

MVSC-SBTC 1:0 (0:0) Bajnoki Bíró: Czeglér. A két veretlen bajnok aspiáns küzdelme elsőrangú sportélvezetnek ígérkezett, sajnos azonban a váratlan eső annyira felázta a pályát, hogy sok szép induló támadás a sár miatt megakadt, ennek dacára is szép erős küzdelmet vívott a két csapat a Miskolc ha csak egy kis szerecséje van 4-5 gólkülönbséggel nyert. Miskolc bemutatkozása teljes sikerrel járt. Jól helyzkedő, erős rugású védelem, elsőrangú halvesor előtt pedig észszerűen dolgozó csatársor. SBTC védelme jól tartotta magát, a csatársorban azonban hiányzik az irányító feltség, támadásuk rendszerint az egyéni akciókon alapul, erős védelemmel szemben eredményt így nehezen érhetnek el. Szemző dolgát jól végezte, a kapott gólról nem tehet. Miskolc a mérkőzés nagyrészen halvesorával uralta a mezőnyt, külön ki kell emelnünk Pataki elsőrangú fejtektát mellyel az SBTC támadásait már csiráiban elhárította. A szerencse úgy látszik nem akart Miskolc mellé szegődni, mert két 11-esből egyet nem tudott értékesíteni csatárai pedig 4-5 lépésről az üres kapu mellé rugták a labdát. A bíró kisebb hibáktól eltekintve jól vezette a mérkőzést. I. félidő. Kezdet után Miskolc az SBTC kapu előtt terem és már a 4 percben kornert itél a bíró a banya ellen ami azonban eredménytelen. Miskolc folyton támad, a banya halvesor teljesen hiányzik lövés-lövés után megy a kapu felé azonban a lövések rendszerint vagy Szemző zsákmányai lesznek vagy célt vesztenek. A 15 percben Persch a jobb szélen lefut 6 lépésről azonban mellé lö, majd egy banya támadás Persch ofiszidján áll meg. Pataky az SBTC védelem labdát vizsgálja fejjel úgy, hogy a játéka az SBTC tőfelen mozog. A miskolci csatársor állandóan a 16-os körül mozog, három ízben 6 lépésről teljes tisztán állva a kitűtött Szemző mellett kapu mellé rugják a labdát. Két eredménytelen kornert után az SBTC is felnyomul, azonban egy eredménytelen kornert követül mást nem érnek el. A félidő végén Vilcsal miatt 11-es, a gyengén lött labdát Szemző a kapu sarká felé üti, a labda felig a kapuban van, amikor Szemző ujból elfogja a bíró azonban nem itél gólt. A II. félidőben a banya támad, sőt két kornert is ér el, azonban azokat nem tudja kihasználni. Miskolc veszi azután át a támadást s főleg a bal szárnyával közelíti meg a banya kaput, sok nagyon szép gólhelyzetet nem tudnak kihasználni. Egy banya elleni kornert után a labda tacsra kerül, onnan a center az üresen álló bal-szélsőt szökteti, aki 4 lépésről védhetetlen gólt rug (1:0) Röviddel rá Pataky egy 11-es a kapu mellé rug. Ezután az SBTC támad azonban kiegyenlíteni már nem tud. Kornerrány 6:2.

SSE-MESE bajnoki mérkőzés. Az acélgyári csapat vasárnap okt. 18-án került össze az alosztály ez idő szerinti II-ik helyezettjével, az erősen feljavult Egri Move Sport Egyesület csapatával. A mérkőzés, mely meglehetősen erős iramu volt (1:0) 4:2 arányban a SSE jól megérdemelt győzelmével végződött. A SSE góljait 2 Rigó, 1-1 Virosták és Habócsik lőtték, a kapott 2 gól egyike 11-esből, a másik büntetőrugásból eredt, melyet Csala kapus könnyen védhetett volna. Az Eidler helyét Paskó töltötte be elég jól. Jók voltak még Rigó és Habócsik. A vendégcsapatból a balbekk, a jobb-szélső és centerfedezet tünnek ki. Bíró: Szlavkovszki Károly volt.

Butorozott szoba kiadó. Cím a kiadóban.

Bangó Jogi Szeminárium

Budapest, IX. Róday ucca 14 szám.

Sikeresen készít elő vidékieket is!

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen.

A fűszeres,

aki Önnek — tisztelt háziasszony — az ujonnan forgalomba hozott valódi Szent István cikória kávéát ajánlja, önkéntelenül is elárulja, hogy az Ön javát akarja, mert ez a cikóri akávé nemcsak

hogy kiváló minőségű, de alapjában véve olcsó is, mert a gyár ajándékol

minden doboz
sarkába pórkölt
szemeskávét tesz

Ez a fűszeres megérdemli, hogy Ön öt állandóan vevőként támogassa.

Huzás már november 8-án

5000

koronáért vegyen bármely tőzsdében egy

állatvédő sorsjegyet

Főnyeremény:

Egy csukott négykerékűes teljesen, felszerelt 6 üléses új

AUTOMOBIL

öt teljesen felszerelt motorkerékpár, 40 drb. teljesen új kerékpár és 54 különféle értékes nyeremény.

Állatvédők Világszövetsége Magyarországi Osztály Tárgysorsjátéka.

Budapest VI, Gróf Zichy Jenő ucca 4
Telefon: 162-00

Sorsjegyek viszonteladóknak is!

Világhírű elszakíthatatlan Gutmann-féle

RUHAK és TEXTILARUK

gyári áron kaphatók:

Az acélgyári élelmezési üzletben.

Hajeltávolító

az összes forgalomban levők között a legjobb, arról, karól eltávolítja a kellemetlen hajszálakat kezelése egyszerű, káros nyomot nem hagy hátra, ára: 40.000 K. Hajhullás, szálulés elleni szer az 40.000 K. Kapható kizárólag Botár Regina arcápolási intézetben, Budapest, Erzsébet körút 34. Postai szétküldés naponta a világ minden részébe.

Nyomtatványok,

ízlés és könyvkötészeti

munkák gyors kivitelben

a „Munka”
könyvnyomdában
készülnek.

Nyomtatott „A Munka” könyvnyomdában Salgótarján. — Tulajd: Vég Kálmán.

Salgótarjáni APPOLO MOZGÓ heti műsora

Vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat
Okt. 25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.
Tul a felhőkön Szelleme bányája	Ott fenn a hegyeken A Harang	A számbőr Boy vagy nem boy Kisegítő pincér		Szünet	Tékozló szeretet	

Kezdeté hétköznap este 8 órakor, vasár és ünnepnap délután 5, 7 és 9 órakor.

Sirkőraktár!

Értesitem a n é közönséget, hogy Salgótarjánban Fő ucca 304 sz. alatt (Ligeti udvar)

sirkőraktárt és kőfaragó műhelyt nyitottam.

Jutányos árak mellett vállalkok minden e szakmába vágó munkát ugymint szobrász és kőfaragó munkák faragását, mindenfajta kőből, műkö gyártást, sirkővek ujtását, stb. betűk vésését, festését vagy aranyozását.

A kiszolgálás szolid árak mellett a legtelkiismeretesebben és pontosan történik s garanciát vállalkok, hogy a kiadott munka ugyszépség mint finomság valamint tartósság tekintetében megfelel a legfinomabb izlésnek és kívánalmaknak is.

Kérem a közönség szives pártfogását

kiváló tisztelettel
Fekete

Ismét megérkezett

a kiváló
minőségű
o l c s ó

Mezőtúri liszt

Kapható Kovács Gézánál.

Aki megpróbálja az már tudja

Aki még nem ismeri próbálja meg!